

BIBLIOTEKA
SHËTETIT

8SH-1
N 42

ISUF NELAJ

Ditët tona

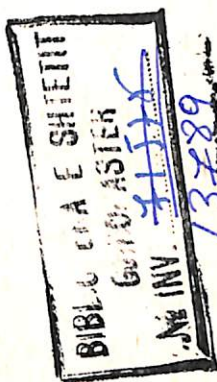
VJERSHA DHE POEMA

814-1
N41.

ISUF NELAJ

DITËT TONA

vjersha dhe poema



SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

NGALLIM

Pranvera zbardhi blerimin në pemëtore
e ngjiti në tarraca dhe në mal,
pastaj ngallim u dha, të lidhin kokërr
grunjat e të lashtat si deti valë-valë.

Do të bëhet ashtu si thotë kënga
«breqeti porsi rëra e detit»,
sikur flasin kështu kallinjtë plot bukë
e bujqërve ëmbël u buzëqeshin.

Si parcelë e grurit dhe fushë e poezisë.
Si bujqër poetët e rrëmojnë shumë
që të gjitha vargjet të kenë poezi
të jenë si kallinjtë plot bukë.

Nëse në parcelën e vjershës sime
nuk kanë ngalluar ende vargjet,
do të thotë se e kam punuar cekët
si duhet nga barishtet s'e kam harrur.

DITË E GËZUAR

(fragment)

Kjo ditë më e madhja, më e gëzuara ndër ditët,
gëzimin e festave ka mbledhur.

— Struku mikroborgjez,
që në vesh më pëshpërit:

«Shpëtove, e mbarove stazhin,
tani në brigadën tonë normist do të vish».

Jashtë qenies sime të mbeten,

si para një porte të hekurt,

konceptet: punë e lehtë në drejtim, privilegje.

Struku mikroborgjez, ti që kërkon të hapësh

mes meje e shokëve,

hendeqe largësish.

Hesht!

Përsëri në brigadën ku jam.

Interesi personal — një pikë ujë,

interesi i përgjithshëm — oqean!

Kjo ditë, më e gëzuara,
gjurmë e thellë në jetë.
Emri i ri m'u dha: Komunist,
një emër që dejet i shtrin nga madhësia e trupit
gjer në çdo qelizë të atdheut tim.
Vështrimit m'i jep madhësinë e globit,
mendimit thellësinë e detit...

Të vështroj me syrin e Partisë.
Në këtë ditë dil dhe tako ditët e nesërme
matu pulsën, ritmin, hapin....
Komunist-detyrë e re.
Puna model para shokëve.
Para syve të mos më shpëtoj qoftë dhe një kalli
gruri,
veshokët t'u heqë nga sytë indiferentëve.
Të mos ulet në qerpikë asnjë minutë
pesha e rehatisë,
të mos bjerë në mendimin e pastër asnjë izmë.

S'do ta kryeja detyrën
qoftë dhe një çast,
sikur armiku i klasës mjegull miopie të më hedhë,
nëse në poligonin e qitjes
predhat s'do t'i futja të tëra në tabelë.

* * *

Komunist u bëra.

I pari në majën e sakrificave,
i fundit të ulem në stolin e pushimit.

Në rast alarmi

në front do të vete i pari.

Mësimet e Partisë si busull gjithnjë do të mbaj
përpara.

* * *

S'mjafton biografia e prindërve,
djersa ime gjer tani.

Ditët e sotme para shtrijnë
ditët e ardhme

për të vënë në relievin e kësaj autobiografie,
lartësi digash, kodra e male të tarracuara,
fusha të dranazhuara

e maja sakrificash të kapërcyera,

për të vënë ende net të përgjysmuara,

ende brazda të hapura në pjerrësinë e kodrave.

Cilësitë e mia ende në kudhrën e kalitjes.

KODRAT E GRURIT

Mbi supet e shoqeve që punojnë me autokombajnë
derdhet peisazhi i verdhë,
mbi supet e tyre si mbi kreshta
derdhet dielli i nxehtë.

Dita më shumë se kurrë zgjatet,
Në lëmë shkarkohen rimorkio gruri.
Në lëmë, pranë depove,
një relief i tërë me kodra prej gruri.

Peisazh i verdhë po ngrihet shpejt
nga duart e fuqishme të punëtorëve,
sa më shpejt t'u lirojë vendin
e fushën t'ua dorëzojë hamulloreve.

URA E RE MBI LUMIN DRIN

Me syrin e malësorit që zbret nga Gjalica
e shoh këtë urë gjigante:

— Bre ... Bota duhet të çuditet
me një urë kaq të lartë që lidh male.

Me syrin e një të riu në punë këtu
e shoh, urës së Bushtricës ia kalon
e sa e vogël do të na duket nesër
para veprave gjigante që do të ndërtojmë.

Me syrin e një fëmije e pashë,
si një ylber i bardhë zgjatur,
njërin kräh në malin e Mamzit
tjetri në qytetin e ri,
në këmbët e Gjalicës kokëzbardhur.

Me syrin e poetit e shoh këtë urë,
imazh i perspektivës para më del
lartësi e saj humbet në ujë,
buzët afron ta puth një liqen.

Do të bashkohen djersët e punëtorëve këtu
me ato në gjigantin e Fierzës,
si një shirit inaugurimi në hyrjen e liqenit
kjo urë,
si një leitmotiv i bukur i poemës.

FORCA JONË

*Nga puna për hapjen e kanalit që
do të mbush rezervuarin e Priskës.*

Dhe nëpër shkëmb e pyll
forca jonë çan kanalin,
ujin e malit e djersën
ia falëm rezervuarit.

Rezervuari si nikoqir
le të mbledhë rrjedhjet, pikat,
por në verë kaq bujar
të blerojë kodrinat.

Rezervuari në fyt
le t'i hidhet thatësirës,
jo, s'do ta lemë para kohe
t'i sjellë vyshkjen bimës.

Dhe nëpër shkëmb e pyll
po çajmë kanalin,
gëzimi i syve do të qeshë
në pasqyrë rezervuari.